

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących; oraz stwierdzenie natychmiastowej skuteczności orzeczenia w tej kwestii bez zawieszenia wykonania;
- stwierdzenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady decyzji 2010/413/WPZiB i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 nie mają zastosowania w odniesieniu do drugiego skarżącego;
- obciążanie Rady kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

## 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- nie jest spełnione żadne z kryteriów prawnych dotyczących umieszczenia skarżących w wykazie i brak jest jakiegokolwiek prawnej lub faktycznej podstawy umieszczenia ich w wykazie; Rada dopuściła się oczywistego błędów w ocenie tego, czy umieszczenie skarżących w wykazie jest uzasadnione;

## 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie nakładają nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenia na prawa podstawowe skarżących.

Drugi skarżący podnosi dwa dodatkowe zarzuty dotyczącego tego, że:

- zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczanie jego swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej; i
- Rada nie miała kompetencji w zakresie objęcia drugiego zaskarżonego wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa, ponieważ chodzi o sytuację czysto wewnętrzną w ramach Unii Europejskiej.

**Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Sina Bank przeciwko Radzie**

(Sprawa T-67/12)

(2012/C 109/53)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Sina Bank (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 8 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia (UE) 961/2010, zmienionego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1245/2011<sup>(1)</sup>, w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności pkt 8 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, zmienionej zgodnie z załącznikiem do decyzji Rady 2011/783/WPZiB<sup>(2)</sup>, w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 961/2010 wykonywanego przez rozporządzenie 1245/2011 w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 19 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności pisma — decyzji z dnia 5 grudnia 2011 r.; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

## 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- strona skarżąca nie jest powiązana z interesami „Daftar” i nie przyczynia się do finansowania strategicznych interesów tak zwanego „reżimu” ani jego rzekomego programu nuklearnego. Tym samym materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB — zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB — na podstawie której Rada utrzymała nazwę strony skarżące w tych wykazach, nie są spełnione w odniesieniu do strony skarżące, zatem Rada dopuściła się oczywistego błędów w ocenie przy określaniu, czy kryteria te zostały spełnione, czy nie. Ponadto Rada nie zastosowała właściwie odpowiednich kryteriów;

## 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- wskazanie dotyczące strony skarżące w wykazie narusza podstawą zasadę równego traktowania;

## 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że

— poprzez utrzymanie nazwy strony skarżącej w wykazie Rada naruszyła wymogi proceduralne w zakresie przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB, zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB i wykonywanej przez rozporządzenie nr 1245/2011, na mocy której strona skarżąca pozostaje wymieniona w wykazach; a także wymogi dotyczące poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej;

## 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że

— wskazanie dotyczące strony skarżącej narusza jej prawo własności i zasadę proporcjonalności.

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11).

(<sup>2</sup>) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71).

### Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Hemmati przeciwko Radzie

(Sprawa T-68/12)

(2012/C 109/54)

Język postępowania: angielski

#### Strony

Strona skarżąca: Abdolnaser Hemmati (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

#### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności pkt 7 tabeli A załącznika VIII do rozporządzenia (UE) 961/2010, zmienionego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1245/2011 (<sup>1</sup>), w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności pkt 7 tabeli A załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, zmienionej zgodnie z załącznikiem do decyzji Rady 2011/783/WPZiB (<sup>2</sup>), w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 961/2010 wykonywanego przez rozporządzenie 1245/2011 w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności art. 19 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności pisma — decyzji z dnia 5 grudnia 2011 r.; oraz

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

#### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

## 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

— Rada naruszyła wymogi proceduralne w zakresie przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia dotyczącego umieszczenia strony skarżącej w wykazie ujętym w zaskarżonym rozporządzeniu nr 1245/2011 i zaskarżonej decyzji 2011/783/WPZiB;

## 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

— nawet jeśli Sąd miałby uznać, iż uzasadnienie przedstawione przez Radę jest wystarczające, Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, gdyż strona skarżąca nie jest powiązana z interesami „Daftar” i nie przyczynia się do finansowania strategicznych interesów tak zwanego „reżimu” ani jego rzekomego programu nuklearnego. Tym samym materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB nie są spełnione w odniesieniu do strony skarżącej, zatem Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy określaniu, czy kryteria te zostały spełnione, czy nie. Ponadto Rada nie zastosowała właściwie odpowiednich kryteriów.

## 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że

— wskazanie dotyczące strony skarżącej narusza jej prawo własności i zasadę proporcjonalności.

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11).

(<sup>2</sup>) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71).

### Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Zavvar przeciwko Radzie

(Sprawa T-69/12)

(2012/C 109/55)

Język postępowania: angielski

#### Strony

Strona skarżąca: Seyed Hadi Zavvar (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej